

Справді, не болять.
В анестезії порятунок,
Любий.

ДЗЕРКАЛО

У дзеркалі мій двійник,
Реальніший він за мене.
Зі страдницьким зламом брів,
З хвостами кумедних слів
І оком блакитно-зеленим.
У дзеркалі мій двійник.

У дзеркалі – відчай мій.
Себе я втрачаю, так...
В кімнаті, мов світ, пустій
Кричить мені воля: «Стій!»
І душить невидець-страх...
У дзеркалі відчай мій.

І колеться-б'ється скло,
І колеться-б'ється світ.
З руки на підлогу – кров.
Мовчання мільярдами мов
У кожнім уламку пищить.
І колеться кляте скло.

Нарешті я вільна! Піт
Втираю з чола, зі скронець...
Та що це?! Дзеркальний лід
Лишив на підлозі слід –
Сто тисяч очей, долонь
Моїх... О дзеркальний світ!